

години; *Соларскій* е видѣлъ *сичкѣтъ Библия* въ Венеціи у г. Перичиноѣя, въ нѣмско на 1429 въ манастиръ названъ Молдава списанъ, която е послѣ както нѣкои извѣстятъ, въ Англезско продадена. — Самите старозавѣтны книги а нарочно Моисеовиците, които сж ся добро съчуввали въ рѣкописите ѿ 13. столѣтіе, показуватъ намъ ясны знацы за древость тж и дълбокѣтъ старость на языкѣтъ, който ся въ тѣхъ изображава, или прѣво начало на Славенскѣтъ художественъ книжнинъ. — За Номоканонѣтъ извѣстно е, чи той ние нищо друго, но само едно найстаро събраніе на черковныте законы, сирѣчь книга, която свхаща каноните апостолски, и соборни; по събраніето на схоластикъ Іоанна (които е предалъ Богу душѣ на 578), и по тыя главныте си черты, другій е ѿ Фштіевѣтъ номоканонъ, който е едвамъ около 883 години съставенъ, — никакъ пакъ неможе да ся сравни съ него найподырнѣтъ номоканонъ, кой то е съ много новы додатцы и други мірски закони вънъ ѿ мѣркѣтъ умноженъ, на когото найстарыте рѣкописы сж: *Сърбскій* единъ ѿ 1262. тж години, които ся намира днесъ у г. Михановича въ Измиръ, а *Русски* 3: пѣрвыѣтъ е ѿ 1276 или 1280: въ